

๒๘ คิดถึงคนบนฟ้า

ลูกเริ่มต้นจากครอบครัวที่อบอุ่น มีความสุข คุณพ่อมีตำแหน่งเป็นถึงเทศมนตรี มีลูกทั้งหมด ๗ คน ครอบครัวของเรา สมบูรณ์บริบูรณ์เพียบพร้อมไปทุกอย่าง ญาติทางฝ่ายพ่อและฝ่ายแม่ก็ล้วนแต่เป็นคนดี บ้านของลูกเป็นศูนย์รวมหมู่ญาติ ทำให้ญาติ ๆ แวะมาเยี่ยมเยียนไม่เคยขาด คู่ันเคยกันจนสามารถเปิดหม้อข้าวทานกันได้ จนมีคนพูดกันว่า หม้อข้าวบ้านนี้ไม่เคยว่างเปล่าจากข้าวเลย

ในช่วงปิดเทอม ลูกและพี่น้องก็จะพากันไปเที่ยว แล้วก็ไปพักอยู่กับญาติ ๆ ซึ่งทุกคนก็ให้การต้อนรับเลี้ยงดูเป็นอย่างดี

กระทั่งลูกอายุได้ ๑๒ ปี ความสุขเหล่านั้นก็อันตรธานหายไป กลักลับกลายเป็น

ความทุกข์เข้ามาแทนที่ เพราะคุณพ่อได้เสียชีวิตลงอย่างกะทันหัน ด้วยวัยเพียง ๓๘ ปี เท่านั้น

นับจากวันที่คุณพ่อเสียชีวิต คุณแม่ก็เศร้าโศกเสียใจมาก ร้องไห้ทุกวัน แม่รับประทานอาหารแม่อีกยังร้องไห้ เรียกว่า กินข้าวคลุกน้ำตาทุกมื้อ เพราะตอนที่คุณพ่อยังมีชีวิตอยู่ ท่านจะมานั่งทานข้าวด้วยกันทุกครั้ง คุณแม่ก็เลยหาทางออกด้วยการเริ่มดื่มเหล้า ดื่มทุกมื้อ ดื่มให้มึน ๆ เพื่อจะได้ลืมความทุกข์ระทม

แม้เวลาจะผ่านไปถึง ๑๕ ปี จนแม่อายุ ๕๓ ปี ท่านก็ไม่เคยสร้างจากความเศร้าโศกนั้นเลย ต่อมาท่านเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุ โดยตกจากมอเตอร์ไซด์ คีรพระพาดพื้นอย่างแรงจนแตกและหมดสติ ทำให้เสียชีวิตในเวลาต่อมา ด้วยวัย ๕๓ ปี

คตินิมิตของคุณแม่เป็นอย่างไร ความ
โศกเศร้าที่มีอยู่ตลอด ส่งผลให้แม่เป็น
อย่างไรบ้าง ขณะนี้ท่านอยู่ที่ไหน ได้รับบุญ
ที่อุทิศให้หรือไม่คะ

คุณครูไม่ใหญ่

แม่เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุ เพราะกรรม
ฆ่าสัตว์ใหญ่ทำอาหาร เช่น หมู วัว ควาย
เป็นต้น และกรรมที่เคยเมาแล้วทะเลาะกับ
น้องของตน แล้วปลักน้องตกขานเรือนจน
ศีรษะฟาดพื้นตายในอดีต มารวมส่งผล

ละโลกก็ไปอยู่ยมโลกของมหานรก
ขุม ๕ ด้วยกรรมดื่มสุราแก้ปัญหา เพราะ
คิดถึงสามีในปัจจุบัน กำลังโดนเจ้าหน้าที่
กรอกน้ำทองแดงร้อนอยู่ด้วยความทุกข์
ทรมานมาก ได้รับบุญที่อุทิศไปให้แล้ว ก็ได้
รับลดหย่อนผ่อนโทษลงมา

ถ้าคิดถึงต้องสั่งสมบุญและอุทิศบุญ
ไปให้ จึงจะถูกหลักวิชา ต้องคิดว่า

๑. เรามีความตายเป็นธรรมดา เราก็
เคยตายมาแล้ว และทุกคนก็ต้องตาย

๒. ร้องไห้ไปก็ไม่เกิดประโยชน์ต่อผู้
ตายแล้วยังทำให้ตัวเราทั้งกายและใจเศร้า
หมอง

๓. ต้องสั่งสมบุญทุกบุญ เราก็จะ
ได้บุญ แล้วอุทิศบุญนั้นไปให้ผู้ตาย และ
บุญใหญ่ก็ต้องทำกับเนืองนาบุญผู้เป็นอายุ
พระศาสนา อย่างนี้จึงจะถูกหลักวิชา

๗ พุทธจิตกายน พ.ศ. ๒๕๔๘